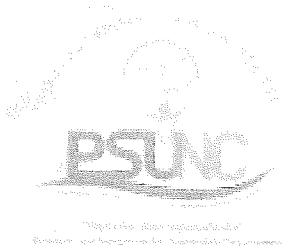

การประชุมวิชาการระดับชาติ
ม.อ.ตรัง วิจัย ประจำปี 2562

ครั้งที่
8

โดย คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตตรัง

The 8th PSU Trang National Conference on Research across Disciplines 2019

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ/การประกันภัย
และการจัดการความเสี่ยง

PSUNC 2019 "วิจัยก้าวใหม่เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน"

Research and Innovation for Sustainable Development

Faculty of Commerce and Management
Prince of Songkla University, Trang Campus

รายนามกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิ
พิจารณาผลงานวิจัย บทความวิชาการและผลงานสร้างสรรค์

1. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/การประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา วิจิตรธรรมรส
คณะสถิติประยุกต์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ดร.อิสริยะ สัตกุลพิบูลย์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ดร.นุชชรา พึ่งวิริยะ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ดร.พงษ์พีช เพชรสกุลวงศ์
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
ดร.นฤบาล ยมะคุปต์
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
2. กลุ่มสาขาวิชาการตลาด
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์
สำนักวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ จินดาบถ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
ดร.สิทธิชัย นवलเศรษฐ์
คณะเทคโนโลยีการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ดร.ปิยะนุช ปรีชานนท์
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
ดร.วราภรณ์ ตันทสันติสกุล
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
ดร.พงศกร พิษยदनย์
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
3. กลุ่มสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ชัย วัฒนมาเจริญศิลป์
วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ อำนวยเงินตรา
วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยมหิดล
ดร.เมธาวี ว่องกิจ
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

4. กลุ่มสาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ

ดร. สยาม แยมแสงสิงข์

คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

อาจารย์รุชดี บิลหมัด

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ดร. สุพรรณนา สุรัตน์

คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ดร. อัจฉรา หลีระพงศ์

คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ดร. จุไรรัตน์ พุทธรักษ์

คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

5. กลุ่มสาขาวิชาการบัญชี

ดร. ปิณฑา ลัมฤทธิ์ประดิษฐ์

บริษัท ปูบซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ปาริชาติ มณีมัย

คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ดร. มีทนต์ชัย ลุทธิพันธ์

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่

ดร. สุรณีย์ ช่วยเรือง

คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ดร. นิพัฒน์ โพธิ์วิจิตร

คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ดร. ดลينا อมรเหมานนท์

คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

6. กลุ่มสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์/การบริหารรัฐกิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิทย์ จันทร์เพชร
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
ดร.ทวนธง ครุทจ้อน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ
ดร.กรวิทย์ เกาะกลาง
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
ดร.วิสุทธิณี ธานีรัตน์
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
ดร.อรอุมา สุพัฒน์กุล
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ปริสุทธิ์กุล
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
7. กลุ่มสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ
ดร. ณัฐกฤตา โชติภักดิ์คนสุข
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิราพร เขี่ยมคำนวน
คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รัชฎาภรณ์ จันทร์อุดม
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
8. กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดงและการจัดการ
ดร.สมโภชน์ เกตุแก้ว
สาขาวิชาศิลปะการแสดงและการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ ผลงานวิจัยบทความวิชาการและผลงานสร้างสรรค์

1. กลุ่มสาขาวิชาบริหารธุรกิจ/การประกันภัยและการจัดการความเสี่ยง
ดร.อิสริยะ สัตกุลพิบูลย์
คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. กลุ่มสาขาวิชาการตลาด
รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิวิมล สุขบท
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรศักดิ์ จินดาบถ
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
ดร.นิจกานต์ หนูอุไร
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ
ดร.อรจันทร์ ศิริโชติ
คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ
ดร.สิริกัณฑ์ โชติช่วง
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
3. กลุ่มสาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยรัตน์ จุสปาโล
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
ดร.ห้าวหาญ ทวีเล็ง
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่
4. กลุ่มสาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
ดร.สุณิสา สถาพรวงษา
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
5. กลุ่มสาขาวิชาการบัญชี
รองศาสตราจารย์ ดร.พนารัตน์ ปานมณี
คณะบัญชี มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
6. กลุ่มสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์/การบริหารรัฐกิจ
ดร.ตฤวิศ สุวรรณวงศ์
วิทยาลัยบัณฑิตกรรมและการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ดร.วิวัฒน์ ฤทธิมา
วิทยาลัยการจัดการเพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยทักษิณ

7. กลุ่มสาขาวิชาศิลปะการแสดงและการจัดการ
รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา สายทองคำ
คณะศิลปนาฏดุริยางค์ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุปผชาติ อุลัมภักนรากร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
คุณกฤษฎี ชัยศิลป์
ผู้จัดการบริษัทกฤษฎีทิม ออร์แกไนเซอร์ แอนด์ เพอร์ฟอร์มแม้นส์
ผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะการแสดงและการจัดการธุรกิจการแสดง
นายยุทธนา อัมระรงค์
หัวหน้าคณะศิลปนิพนธ์ศิลป์
ดร.สมโภชน์ เกตุแก้ว
สาขาวิชาศิลปะการแสดงและการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

ปัจจัยแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการพัฒนาเป็นธุรกิจ Startup และปัจจัยวัดความสำเร็จ

The Ecosystems Related to development as a Startup Firm
And Success Factors

นางสาวชุตินันท์ รอดบุญเกิด¹ และ รศ.ดร.ธนิษฐ์ รัตน์พงศ์ภิญโญ²

Chutinan Rodboonkerd¹ and Assoc. Prof. Dr. Taninrat Rattanapongpinyo²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการพัฒนาเป็นธุรกิจ Startup และปัจจัยวัดความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาคุณสมบัติเป็นธุรกิจ Startup จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นผู้ประกอบการอุตสาหกรรมธุรกิจการค้า และมีรายได้ธุรกิจ (บาท/เดือน) 100,001-500,000 บาท จากการศึกษาคุณสมบัติของธุรกิจ Startup พบว่า คุณสมบัติของการเป็นธุรกิจ Startup ที่มีค่ามากที่สุด คือ Startup เป็นธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างก้าวกระโดด เมื่อธุรกิจมีการเติบโตขึ้น (Mean = 3.95, S.D.= 0.73) จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมกับการพัฒนาธุรกิจ Startup วัดจากค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาธุรกิจ Startup โดยปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาธุรกิจ Startup มากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.617 และการพัฒนาธุรกิจ Startup ส่งผลต่อปัจจัย วัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup โดยมีค่า Adjusted R Square อยู่ที่ 0.459

คำสำคัญ : Startup, ปัจจัยแวดล้อม, ปัจจัยวัดความสำเร็จ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Student, Faculty of Management Science, Silpakorn University, E-mail: Chutinan3653@gmail.com

² อาจารย์ประจำสาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
Lecturer, Faculty of Management Science, Silpakorn University, E-mail: taninrata@gmail.com

ABSTRACT

This research aimed to study the Ecosystems and Success Factors of Startup Firm. The samples used in this study were 400 potential entrepreneurs SME to development as a Startup Firm. The tools used to collect data was questionnaire. Analyzed data used descriptive statistics as shown by percentage, mean and standard deviation, and Simple Regression and Pearson's Correlation Coefficient for hypothesis testing.

The research found that most of the samples were male in age between 31-40 years old with Bachelor Degree. They were in trade business entrepreneurs and have income of business (Baht/month) 100,001-500,000 baht. From study startup business features, found that the most valuable feature of being a Startup business is Startup is a business that has exponential growth. When the business has grown (Mean = 3.95, S.D.=0.73). From the tested results, the relationship between the Ecosystems and development of startup firm. All factors have related to development of startup firm, Management factors are most related to the development of the Startup Firm. by the correlation coefficient (r) 0.617. And the development of startup firm affected to Success Factors of Startup Firm by the adjusted R square 0.459.

Keywords : Startup, ecosystem, success factors

บทนำ

ในปัจจุบันกระแสคำว่า “สตาร์ทอัพ” (Startup) หรือ “ธุรกิจเกิดใหม่” นั้นมีการพูดถึงกันใน วงกว้างทั้งภายในประเทศไทยเองและต่างประเทศ “สตาร์ทอัพ” เป็นธุรกิจเกิดใหม่ที่สร้างความเปลี่ยนแปลง ด้วยแนวคิดที่แตกต่าง โดยใช้กระบวนการและนวัตกรรมที่ไม่เหมือนใคร สามารถทำซ้ำ (Repeatable) ขยายตลาด (Scalable) เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและเติบโตอย่างก้าวกระโดด (Exponential growth) และเป็น ธุรกิจที่สามารถเติบโตได้โดยไม่ต้องมีการลงทุนเพิ่มมากขึ้น (โครงการพัฒนาธุรกิจนวัตกรรมราย ใหม่ (มศก.,2560)

“สตาร์ทอัพ” (Startup) มีจุดเริ่มต้นที่ Silicon Valley ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือเป็นศูนย์กลาง แห่งเทคโนโลยี ปัจจุบันนักลงทุนเริ่มให้ความสนใจกับธุรกิจ Startup มากขึ้น เพราะ Startup มีแนวโน้มที่ จะเติบโตได้แบบก้าวกระโดด เมื่อเทียบกับการทำธุรกิจแบบในอดีตที่ต้องใช้เวลาและเงินลงทุนจำนวนมาก ในการขยายธุรกิจให้เติบโต หลายบริษัทระดับโลก เช่น Apple, Google, Facebook, Instagram, Twitter ฯลฯ ล้วนแล้วแต่เคยผ่านการเป็น Startup มาก่อนแล้วทั้งนั้น และตัวอย่างธุรกิจ Startup ของประเทศไทย ที่ประสบความสำเร็จ อาทิ Wongnai, Ookbee และอื่นๆอีกมากมาย ที่เป็น Startup ของไทย ซึ่งคนกลุ่ม นี้ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าคนไทยก็สามารถทำ Startup ได้ (ณัฐพล ประดิษฐ์ผลเลิศ,2560)

หากย้อนไปเมื่อประมาณ 20 ปีที่แล้ว ผู้ที่ต้องการเริ่มต้นประกอบธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่ง ทุกคน จะมองไปที่การประกอบธุรกิจแบบ SME (Small Medium Enterprises) หรือที่สมัยนี้มักเรียกว่า “SMB” (Small Medium Businesses) โดยการประกอบธุรกิจแบบ SME นั้นมีมากกว่า 90% ของจำนวนทั้งหมด ในประเทศ แต่ในปัจจุบันโลกธุรกิจทั่วโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยีและ อินเทอร์เน็ตมาใช้ในการประกอบธุรกิจหลากหลายรูปแบบมากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและความ รวดเร็วในการดำเนินงาน ส่งผลให้ธุรกิจรูปแบบ SME ล้มตัวลงอย่างมากจากการปรับตัวไม่ทัน จึงเป็นจุด เริ่มต้นในการประกอบธุรกิจแบบ Startup ซึ่งก็คือ ธุรกิจที่ถูกออกแบบมาให้เติบโตอย่างรวดเร็วมาตั้งแต่ แรกตั้งแต่ทีมงาน โครงสร้างธุรกิจ ไปจนถึงวิธีการใช้เงิน การทำตลาด และต้องอาศัยเครื่องมือทางการเงิน และการบริหารองค์กรที่แตกต่างจากธุรกิจ SME แบบที่เคยมีมาก่อน ทำให้มีผู้ประกอบการ SME จำนวน มากได้ตัดสินใจที่จะเข้าสู่ธุรกิจ Startup (อายุส ยური,2560)

แต่อย่างไรก็ตาม การที่จะเกิดเป็นธุรกิจ Startup ได้นั้นต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยแวดล้อมต่างๆหลาย ปัจจัยที่สนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจด้วย ได้แก่ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ เป็นการบริหารจัดการผ่าน กิจกรรมหลักทางการจัดการ ประกอบด้วย การวางแผน การจัดองค์กร การซื้อนำ และการควบคุมให้ธุรกิจมี การดำเนินงานอย่างคล่องตัวมากขึ้น (จิราภรณ์ บุญยิ่ง,2559) ปัจจัยด้านเทคโนโลยี เป็นการนำเทคโนโลยี ที่มีการพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาใช้ในการดำเนินธุรกิจเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการดำเนิน งานมากขึ้น (ศิริญา ตังนฤมิตร,2558) ปัจจัยด้านกฎหมาย เป็นการออกกฎหมายใหม่ นโยบายของภาครัฐ และกฎ ระเบียบข้อบังคับต่างๆเพื่อเป็นการสนับสนุนต่อการดำเนินธุรกิจ Startup ได้สะดวกมากขึ้น (นฤมล พึ่งทอง,2558) รวมถึงปัจจัยด้านเงินทุน เป็นเงินทุนที่ธุรกิจจะต้องมีอย่างเพียงพอทั้งแหล่งเงินทุน ภายในและภายนอกเพื่อใช้ในการดำเนินธุรกิจ (อติฉินา พรวิคิน,2559) ปัจจัยต่างๆเหล่านี้มีความสำคัญต่อ การพัฒนาธุรกิจ Startup เป็นอย่างมาก

ปัจจุบันหลายภาคส่วนพากันสนับสนุนให้ผู้ประกอบการต่างๆทำธุรกิจ Startup เพื่อให้สอดคล้องกับกระแสโลก แต่จากสถิติของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) กลับพบว่า ผู้ประกอบการชาวไทยที่ประสบความสำเร็จมีจำนวนไม่ถึง 10 เปอร์เซ็นต์ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.),2560) จากปัญหาดังกล่าวนี้ ทำให้ผู้วิจัยทำการศึกษาปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup ดังต่อไปนี้ ปัจจัยด้านจังหวะเวลา ปัจจัยด้านทีมงาน ปัจจัยด้านแนวความคิดใหม่ๆ ปัจจัยด้านแผนธุรกิจ ปัจจัยด้านเงินทุน และปัจจัยด้านผลตอบแทนจากการลงทุน และเพื่อพิจารณาถึงตัวชี้วัดความสำเร็จในแต่ละด้านที่จะนำผู้ประกอบการธุรกิจไปสู่ความสำเร็จได้ (ศิริญา ตังนฤมิตร,2558)

จากสถานการณ์ดังกล่าวจึงนำมาสู่การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยแวดล้อมที่สัมพันธ์กับการพัฒนาเป็นธุรกิจ Startup และปัจจัยวัดความสำเร็จ” เพื่อได้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นแนวทางพัฒนาในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

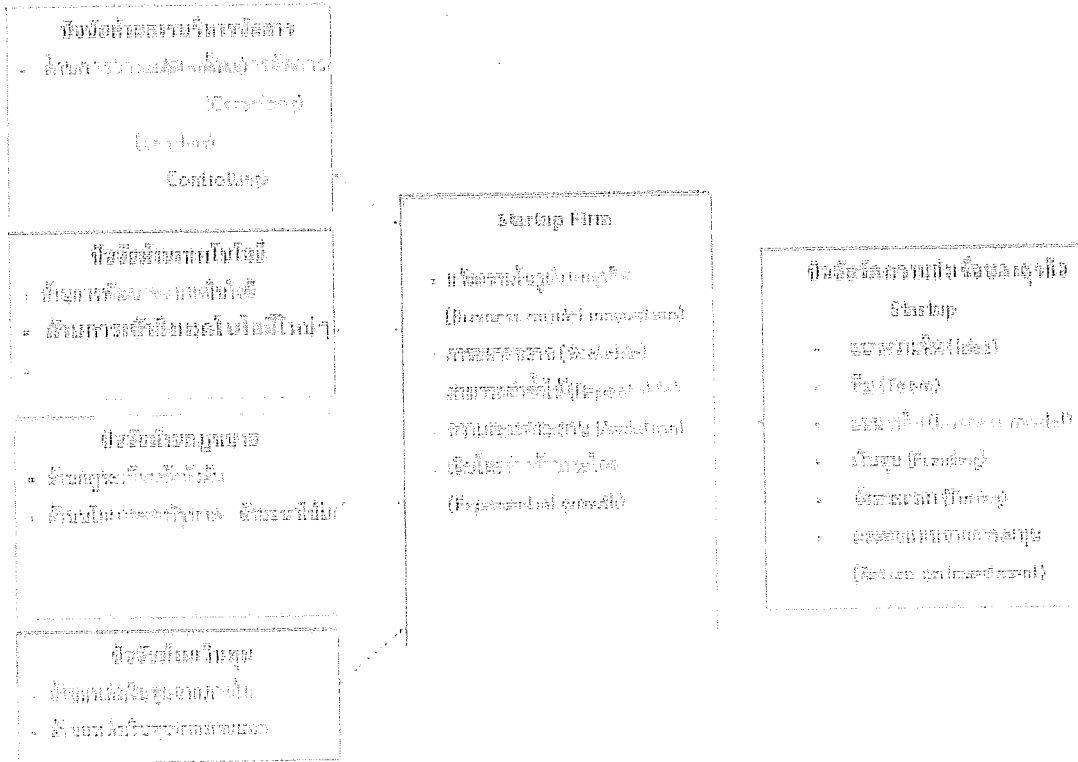
1. เพื่อศึกษาคุณสมบัติของธุรกิจ Startup
2. เพื่อศึกษาปัจจัยแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาเป็นธุรกิจ Startup
3. เพื่อศึกษาการพัฒนาเป็นธุรกิจ Startup ที่ส่งผลต่อปัจจัยวัดความสำเร็จ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงคุณสมบัติของธุรกิจ Startup
2. ได้ทราบความสัมพันธ์ของปัจจัยแวดล้อมที่มีต่อการพัฒนาเป็นธุรกิจ Startup
3. ได้ทราบถึงการพัฒนาเป็นธุรกิจ Startup ที่ส่งผลต่อปัจจัยวัดความสำเร็จ
4. สามารถนำผลการศึกษานี้ไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการหรือบุคคลที่สนใจเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาเป็นธุรกิจ start up

กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมากำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย ดังนี้

บททวนวรรณกรรม

1. ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจ Start-up

1.1 ความเป็นมาและความหมายของธุรกิจ Startup

ศุภิมลย์ สุวรรณโรจน์ และคณะ (2560) กล่าวในรายงานสรุปโครงการศึกษาวิจัย THAILAND ISO STARTUP PROFILE ว่า ธุรกิจ Startup มีแนวคิดมากมายเริ่มต้นจากศูนย์กลางเทคโนโลยีอย่าง ซิลิคอน แวลลีย์ มีการเปรียบเปรยการเติบโตของซิลิคอนแวลลีย์ เหมือนเป็นตำนานเทพนิยายแห่งซิลิคอน แวลลีย์ ที่เริ่มต้นจากการสร้างนวัตกรรมในโรงรถ แล้วมีการเติบโตแบบก้าวกระโดดแบบทวีคูณ (Exponential) ไม่ใช่การเติบโตแบบเส้นตรง (Linear) ทั่วไป ด้วยเงินลงทุนจากกลุ่มธุรกิจที่ร่วมลงทุน (Venture Capital) กลุ่มธุรกิจที่เป็นตำนานเทพนิยายแห่งซิลิคอนแวลลีย์เหล่านี้ล้วนเป็นบริษัททางด้านเทคโนโลยีหรือ อีไอทีหรือผู้ให้บริการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ที่รู้จักกันเป็นอย่างดี ตัวอย่าง Google, Facebook, Twitter, Instagram และอื่นๆ รูปแบบการดำเนินการทั้งหมดนี้ถูกเรียกว่า Start-up หรือ Tech Start-up

Sutton (2000) นักวิจัยธุรกิจ Startup ในยุคแรกให้นิยาม Startup ว่า หมายถึง องค์กรที่ถูกขับเคลื่อนและทำพ่ายโดยคนรุ่นใหม่ และมีความพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ มีทรัพยากรที่จำกัดอย่างมาก แต่มีเทคโนโลยีและการตลาดที่เกี่ยวข้องแบบไดนามิก

Steve Blank ผู้ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่ง Startup ให้คำนิยาม Startup ไว้ว่า “a startup is an organization formed to search for a repeatable and scalable business model” แปลได้ว่า “Startup คือกิจการที่ตั้งขึ้นเพื่อค้นหาโมเดลธุรกิจ (Business model) ที่สามารถทำซ้ำได้ (Repeatable) และขยายตัวได้ (Scalable)” และโมเดลธุรกิจนั้นสามารถสร้างกำไรได้เรื่อยๆ เพิ่มผู้ใช้ได้เรื่อยๆ และสามารถเติบโตขึ้นได้อย่างรวดเร็วภายในเวลาอันสั้นและกลายเป็นบริษัทขนาดใหญ่ขึ้นเอง (โครงการพัฒนาธุรกิจนวัตกรรมรายใหม่ (มศก),2560)

1.2 คุณสมบัติของธุรกิจ Startup

ตามที่ภาครัฐได้เสนอต่อ คณะกรรมการ Startup แห่งชาติ และคณะกรรมการพัฒนาระบบนวัตกรรมแห่งชาติ ซึ่งได้อธิบายคุณสมบัติของธุรกิจ Startup ดังนี้

1.2.1 นวัตกรรมในรูปแบบธุรกิจ (Business model innovation) Startup Firm เป็นธุรกิจที่มีนวัตกรรมในรูปแบบธุรกิจที่แตกต่างจากการดำเนินงานแบบเดิม

1.2.2 การขยายตลาด (Scalable) Startup Firm เป็นธุรกิจที่มีโอกาสในการเติบโตสูง มีตลาดที่มีศักยภาพในการเติบโต

1.2.3 สามารถทำซ้ำได้ (Repeatable) Startup Firm เป็นธุรกิจที่สามารถขยายธุรกิจไปทำซ้ำในตลาดที่อื่นได้ โดยไม่จำเป็นต้องออกแบบแผนธุรกิจใหม่

1.2.4 ความทะเยอทะยาน (Ambition) Startup Firm เป็นธุรกิจสะท้อนความทะเยอทะยานในการสร้างธุรกิจที่สร้างความเปลี่ยนแปลง หรือแก้ปัญหาสำคัญอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน

1.2.5 เติบโตอย่างก้าวกระโดด (Exponential growth) Startup Firm เป็นธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างก้าวกระโดด เมื่อธุรกิจมีการเติบโตขึ้น

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อม

2.1 ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ

บาร์โกล และ มาร์ติน (Bartol and Martin,1998) กล่าวไว้ว่า การจัดการเป็นกระบวนการในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยการทำหน้าที่หลัก 4 ประการ ได้แก่ การวางแผน การจัดการองค์กร การชี้นำ และการควบคุมองค์กร มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1 การวางแผน (Planning) กำหนดสิ่งที่ต้องการบรรลุ กำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่จะบรรลุผล มีการวางแผนเพื่อมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result-based)

2.1.2 การจัดองค์การ (Organizing) ทั้งการจัดโครงสร้างองค์การ จัดคน จัดทรัพยากรต่างๆให้พร้อมต่อการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการที่วางไว้

2.1.3 การชี้นำ (Leading) เป็นการกระตุ้นให้พนักงานทำงานให้สำเร็จด้วยความเต็มใจหรือไม่ต้องบังคับเพราะผู้บริหารคือผู้ที่ทำงานให้สำเร็จโดยไม่ต้องลงมือทำเองหรืองานสำเร็จโดยผู้อื่น จึงต้องใช้ภาวะผู้นำจูงใจคนให้อยากทำงานให้ดี กระตุ้นความกระตือรือร้นของคนในองค์การให้ทำงานหนักเพื่อบรรลุแผนงานที่สำคัญ

2.1.4 การควบคุม (Controlling) เป็นการติดตาม (Monitoring) และประเมินผล (Evaluation) ว่าเป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่วางไว้และบรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์หรือไม่

การที่ผู้บริหารสามารถทำหน้าที่หลักทางการบริหารทั้ง 4 ประการข้างต้นได้เป็นอย่างดีก็จะสามารถนำความสำเร็จมาสู่องค์กรของตนเองได้

2.2 ปัจจัยด้านเทคโนโลยี

การเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีกระทบต่อสังคมมากมายในด้านธุรกิจสามารถทำให้สินค้าบางประเภทกลายเป็นสินค้าล้าสมัยทันที ขณะเดียวกันก็ก่อให้เกิดสิ่งประดิษฐ์ใหม่สินค้าใหม่บริการใหม่ กระบวนการผลิตใหม่ และวัตถุดิบใหม่ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งสร้างสรรค์และสิ่งทำลาย เป็นสิ่งสร้างสรรค์สำหรับองค์การธุรกิจที่รู้และนำไปใช้และเป็นสิ่งทำลายสำหรับองค์การธุรกิจที่ไม่สนใจการค้นพบเทคโนโลยีใหม่ๆ บริษัทที่นำเอาเทคโนโลยีใหม่มาใช้ก่อนคนอื่นจะได้ส่วนแบ่งตลาดสูงและมีกำไรสูง การใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ เป็นสิ่งที่ผู้บริหารองค์การต้องระมัดระวังว่าควรนำเทคโนโลยีใดมาใช้แทนเทคโนโลยีเก่า การมีเทคโนโลยีสูงอาจทำให้การเข้าสู่ธุรกิจง่ายและขณะเดียวกันหากใช้เทคโนโลยีที่สูงกว่าก็อาจป้องกันคู่แข่งชั้นเข้ามาแย่งตลาดก็ได้ ศิริญา ตังนฤมิตร (2558)

2.3 ปัจจัยด้านกฎหมาย

องค์กรธุรกิจจะต้องสนใจต่อกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของรัฐเพราะส่งผลต่อการบริหารงานการแข่งขันและการใช้ทรัพยากร การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองและกฎหมายแต่ละครั้งส่งผลกระทบต่อโดยตรงต่อกลยุทธ์ของบริษัท เช่น กฎหมายภาษีอากร กฎหมายการกีดกันแรงงาน การกีดกันทางการค้าและการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาเหล่านี้กระทบต่อการบริหารงาน และผลกำไรของบริษัทผู้บริหารกลยุทธ์ในยุคปัจจุบันจะต้องใช้เวลามากขึ้นในการพบกับบุคลากรในหน่วยงานของรัฐ ติดตามการประชุมและสัมมนาของเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลฟังคำแถลงและนโยบายต่างๆของรัฐประชุมปรึกษากฎหมายหรือกับสมาคมธุรกิจอุตสาหกรรมและตัวแทนของรัฐบาล เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับกลยุทธ์และการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจให้เหมาะสมกับระเบียบและข้อบังคับต่างๆของรัฐ ศิริญา ตังนฤมิตร (2558)

2.4 ปัจจัยด้านเงินทุน

เงินทุน (capital) คือ เงินสด (cash) หรือเครดิต (credit) เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ธุรกิจอยู่รอดและเกิดการพัฒนาดได้ เนื่องจากการทำธุรกิจส่วนใหญ่ต้องใช้ทุนจำนวนมาก เจ้าของหรือผู้ลงทุนควรมีงบประมาณเพียงพอสำหรับค่าใช้จ่าย ดังนั้นจึงต้องมีเงินทุนเพียงพอในการจัดการธุรกิจ เงินทุนที่พอเพียงคือ จำนวนเงินที่เพียงพอต่อการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้สามารถดำเนินงานจนสามารถสร้างกำไรหรือผลประโยชน์ที่ได้รับคืนมากกว่าส่วนที่จ่ายไป การนำไปใช้เพื่อทำให้เกิดผลสำเร็จในธุรกิจและหลีกเลี่ยงปัญหาทางการเงิน ประเภทของเงินทุนแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ แบ่งตามแหล่งที่มา และแบ่งตามระยะเวลา อคินา พรพวดิน (2559) ในการวิจัยนี้แบ่งตามแหล่งที่มา เงินทุนแบ่งตามที่มา แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

2.4.1 เงินทุนส่วนเจ้าของ (Equity capital) คือ เงินลงทุนของเจ้าของธุรกิจเองซึ่งอาจอยู่ในรูปของ ที่ดิน อาคาร สถานที่ เครื่องจักร วัสดุ หรือเงินสด

2.4.2 เงินจากการกู้ยืม (Borrowed capital) คือ เงินทุนที่ได้มาจากแหล่งเงินภายนอกองค์กร โดยมีการทำสัญญาการจ่ายคืนภายในอนาคต โดยมากมักอยู่ในรูปของเงินสด

3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup

กล่าวโดย Bill Gross อ้างใน สุพนตร แสนเสนา และ ชิตาทิพย์ บุตรแสง (2560) ประกอบด้วย ปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup ดังต่อไปนี้

3.1 แนวความคิด (Idea) การจะทำธุรกิจให้ประสบความสำเร็จได้ต้องมีแนวความคิดใหม่ๆสร้างสรรค์รู้จักแก้ปัญหาเพราะแนวความคิดใหม่ๆจะเป็นตัวบอกว่าเราจะทำอะไรทำอย่างไรแก้ไขอะไร เป็นการเริ่มต้นในการทำสตาร์ทอัพให้ประสบความสำเร็จโดยที่แนวความคิดต้องไม่ซ้ำหรือจะเป็นการต่อยอดแนวความคิดเดิมที่มีอยู่แล้วให้มีความน่าสนใจยิ่งขึ้น

3.2 ทีม (Team) ทีมงานเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการทำงานเป็นทีมจะทำให้ไปได้ไกลและประสบความสำเร็จและถ้าได้ทีมงานที่ดีเข้าใจกันมีแนวคิดการทำงานที่ตรงกันและให้ความร่วมมือดีงานก็จะออกมาดีธุรกิจก็จะเติบโตและประสบความสำเร็จ

3.3 แผนธุรกิจ (Business model) เป็นอีกปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจ Startup ประสบความสำเร็จ การที่เราจะทำธุรกิจอะไรก็ตามเราต้องมีการวางแผนที่ชัดเจนในการทำธุรกิจเพื่อให้ธุรกิจเป็นไปในทิศทางที่เราต้องการ

3.4 เงินทุน (Funding) การทำธุรกิจสิ่งที่สำคัญ คือ เงินทุนหรือแหล่งเงินทุน ปัจจุบันแหล่งเงินทุนสตาร์ทอัพในประเทศไทยยังมีการสนับสนุนในทำสตาร์ทอัพมายิ่งขึ้นโดยเฉพาะธนาคารต่างๆ ที่สนับสนุนเงินทุนให้ธุรกิจสตาร์ทอัพและก็มีแหล่งเงินทุนให้เลือกหลากหลายรูปแบบ

3.5 จังหวะเวลา (Timing) การทำธุรกิจนั้นต้องมีปัจจัยหลายๆปัจจัย แต่ถ้าธุรกิจเปิดตัวและดำเนินการในช่วงเวลาที่ไม่เหมาะสม เช่นในช่วงตลาดอิ่มตัวแล้ว หรือมีตัวเลือกมาก ก็จะทำให้ธุรกิจไปรอดได้ยาก

3.6 ผลตอบแทนจากการลงทุน (Return on Investment) การที่องค์กรประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนทั้งในรูปแบบที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน ซึ่งรูปแบบที่เป็นตัวเงินเช่น ผลกำไรจากการดำเนินธุรกิจ เป็นต้น ส่วนรูปแบบที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับกิจการ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อุมาพร รอดทอง (2554) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทย พบว่า ปัจจัยทางเทคโนโลยีส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรม

นฤมล พึ่งทอง (2558) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ปัจจัยภายในองค์กรและภายนอกองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทย พบว่า ปัจจัยภายนอกองค์กรในด้านกฎหมายมีความสัมพันธ์ต่อการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทย

จิราภรณ์ บุญยั้ง (2559) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการกับปัญหาของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด พบว่า การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับปัญหาของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

อัญญา โคกหม้อ (2560) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง การตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจ start up ของธุรกิจ ในเขตอำเภอบางแพะ จังหวัดราชบุรี พบว่า บริบททางสังคม โดยมีด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจ Start-up

เต็มสิริ ทองภิญโญชัย (2561) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผลไม่แปรรูป พบว่า กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผลไม่แปรรูป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลจากการสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามปลายปิด (Close Ended Form) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาคุณสมบัติเป็นธุรกิจ Startup โดยใช้เครื่องมือได้แก่ ขนาด (ทุนจดทะเบียน) ผลประกอบการ และแนวคิดการพัฒนาธุรกิจ เพื่อเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตัวแทนในการเก็บข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาคุณสมบัติเป็นธุรกิจ Startup ในจังหวัดสมุทรสาคร เนื่องจากเป็นเขตพื้นที่โรงงานอุตสาหกรรม มีการจัดตั้งเป็นธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) จำนวนมาก ทำให้สะดวกต่อการเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนจึงได้ใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างตามวิธี ของ Cochran (Cochran, 1977 อ้างในธีรวิทย์ เอกะกุล, 2543) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ตามจำนวนดังกล่าว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีสำระตามเรื่องที่วิจัยและตรงตามวัตถุประสงค์ในการวิจัย โดยเนื้อหาแบ่งออกเป็น 8 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการ จำนวน 18 ข้อ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านเทคโนโลยี จำนวน 9 ข้อ

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านกฎหมาย จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามปัจจัยด้านเงินทุน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามการพัฒนาของธุรกิจ Startup Firm จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 7 แบบสอบถามปัจจัยวัดความสำเร็จของ Startup Firm จำนวน 16 ข้อ

ส่วนที่ 8 ข้อเสนอแนะ

ในส่วนที่ 2-7 ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) โดยให้เลือกตามลำดับ ความสำคัญ 5 ระดับได้แก่ 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก และ 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

นำแบบสอบถามไปทดสอบค่าความเชื่อมั่นกับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่มีศักยภาพที่จะพัฒนาคุณสมบัติเป็นธุรกิจ Startup ที่อยู่ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 30 รายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่าของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) มีค่าเท่ากับ .959 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเชื่อถือได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ แหล่งข้อมูลจากการแจกแบบสอบถามให้แก่ผู้ประกอบการจำนวน 400 ชุด ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามในระหว่างเดือน กันยายน-ตุลาคม 2561 เพื่อทำการวิเคราะห์ต่อไป

3.2 แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ แหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยได้จากการศึกษาหนังสือ ตำราเรียน ข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาในครั้งนี้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประเภทของธุรกิจ และรายได้ ใช้การวิเคราะห์ค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ใช้ความถี่ และร้อยละของเพศ อายุ ประเภทของธุรกิจ รายได้ของผู้ประกอบการ

4.2 การวิเคราะห์คุณสมบัติของธุรกิจ Startup ใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านกฎหมาย และปัจจัยด้านเงินทุน ที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาของธุรกิจ Startup ใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ (Correlation) และข้อมูลทั่วไปของแต่ละปัจจัย ใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.4 การวิเคราะห์การพัฒนาธุรกิจ Startup ส่งผลต่อปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup ใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) และข้อมูลทั่วไปของ แต่ละปัจจัย ใช้การวิเคราะห์ด้วยค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็น ร้อย ละ 67.0 อยู่ในช่วงอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.0 ระดับการศึกษาอยู่ในปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 69.0 เป็นผู้ประกอบการธุรกิจการค้า คิดเป็นร้อยละ 44.0 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน คือ 100,001- 500,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 42.0
2. ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้าน การชี้นำ และด้านการควบคุม จากผลการศึกษาพบว่า ด้านการวางแผน มีค่ามากที่สุด (Mean = 3.56, S.D.= 0.40) รองลงมา คือ ด้านการควบคุม (Mean = 3.44, S.D.= 0.39) ด้านการจัดการองค์การ (Mean = 3.43, S.D.= 0.33) และด้านการชี้นำ (Mean = 3.40, S.D.= 0.38) ตามลำดับ
3. ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาของเทคโนโลยี ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยี ใหม่และด้านการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี จากผลการศึกษาพบว่า ด้านการพัฒนาของเทคโนโลยี มีค่า มากที่สุด (Mean = 3.63, S.D.= 0.45) รองลงมา คือ ด้านการเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ (Mean = 3.60, S.D.= 0.58) และด้านการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี (Mean = 3.58, S.D.= 0.47) ตามลำดับ
4. ปัจจัยด้านกฎหมาย ประกอบด้วย ด้านกฎระเบียบข้อบังคับ ด้านนโยบายของรัฐบาล และ ด้านแนวโน้มการออกกฎหมายและพระราชบัญญัติต่างๆ จากผลการศึกษาพบว่า และด้านแนวโน้มการ ออกกฎหมายและพระราชบัญญัติต่างๆมีค่ามากที่สุด (Mean = 3.56, S.D.= 0.60) รองลงมา คือ ด้านกฎ ระเบียบข้อบังคับ (Mean = 3.43, S.D.= 0.57) และด้านนโยบายของรัฐบาล (Mean = 3.42, S.D.= 0.56) ตามลำดับ
5. ปัจจัยด้านเงินทุน ประกอบด้วย ด้านแหล่งเงินทุนจากภายใน และด้านแหล่งเงินทุนจาก ภายนอก จากผลการศึกษาพบว่า ด้านแหล่งเงินทุนจากภายใน (Mean = 3.52, S.D.= 0.49) มีค่ามากกว่า ด้านแหล่งเงินทุนจากภายนอก (Mean = 3.50, S.D.= 0.63)
6. จากการศึกษาคุณสมบัติของธุรกิจ Startup พบว่า คุณสมบัติของการเป็นธุรกิจ Startup ที่ มีค่ามากที่สุด คือ Startup เป็นธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างก้าวกระโดด เมื่อธุรกิจมีการเติบโตขึ้น (Mean = 3.95, S.D.= 0.73) รองลงมา คือ Startup Firm เป็นธุรกิจที่มีนวัตกรรมในรูปแบบธุรกิจที่แตกต่างจากการ ดำเนินงานแบบเดิม (Mean = 3.93, S.D.= 0.66) Startup Firm เป็นธุรกิจที่มีโอกาสในการเติบโตสูง มี ตลาดที่มีศักยภาพในการเติบโต (Mean = 3.84, S.D.= 0.55) Startup Firm เป็นธุรกิจที่สามารถขยาย ธุรกิจไปทำซ้ำในตลาดที่อื่นได้ โดยไม่จำเป็นต้องออกแบบแผนธุรกิจใหม่ (Mean = 3.77, S.D.= 0.67) และ คุณสมบัติของการเป็นธุรกิจ Startup ที่มีค่าน้อยที่สุด คือ Startup Firm เป็นธุรกิจสะท้อนความ ทะเยอทะยานในการสร้างธุรกิจที่สร้างความเปลี่ยนแปลง หรือแก้ปัญหาสำคัญอย่างที่ไม่เคยมีมาก่อน (Mean = 3.63, S.D.= 0.66) ตามลำดับ

7. จากการศึกษาปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup พบว่า ด้านจังหวะเวลา มีค่ามากที่สุด (Mean = 4.70, S.D. = 0.34) รองลงมา คือ ผลตอบแทนจากการลงทุน (Mean = 4.18, S.D. = 0.30) แนวความคิด (Mean = 3.97, S.D. = 0.43) ทีม (Mean = 3.53, S.D. = 0.55) แผนธุรกิจ (Mean = 3.52, S.D. = 0.62) และด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ เงินทุน (Mean = 3.46, S.D. = 0.55) ตามลำดับ

ทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้ออำนวยกับการพัฒนาธุรกิจ Startup พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาธุรกิจ Startup โดยปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาธุรกิจ Startup มากที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.617 รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.587 ปัจจัยด้านเงินทุน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.551 ส่วนปัจจัยด้านกฎหมาย มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาธุรกิจ Startup น้อยที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.532 และมีค่านัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.00 ตามลำดับ

2. จากการศึกษาการพัฒนาธุรกิจ Startup ที่ส่งผลต่อปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup พบว่า การพัฒนาธุรกิจ Startup ส่งผลต่อปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup โดยมีค่า Adjusted R Square อยู่ที่ 0.459

การอภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมกับการพัฒนาธุรกิจ Startup พบว่า ทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาธุรกิจ Startup ซึ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยด้านการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาธุรกิจ Startup ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ บุญยิ่ง (2559) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารจัดการกับปัญหาของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด พบว่า การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับปัญหาของธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด

ปัจจัยด้านเทคโนโลยีมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาธุรกิจ Startup ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญชญา โคกหม้อ (2560) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง การตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจ start up ของธุรกิจ ในเขตอำเภอบางแพะ จังหวัดราชบุรี พบว่า บริบททางสังคม โดยมีด้านเทคโนโลยีส่งผลต่อการพัฒนาธุรกิจ Start-up มากที่สุด และอูมาพร รอดทอง (2554) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทย พบว่า ปัจจัยทางเทคโนโลยีส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรม

ปัจจัยด้านเงินทุนมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาธุรกิจ Startup ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของณัฐวุฒิ พิณเจริญพงศ์ (อ้างถึงใน อคินา พรวิเศษ, 2559) ผู้ก่อตั้งและ CEO แห่งธุรกิจ Ockbee ผู้นำด้าน E-Book Platform ที่ใหญ่ที่สุดในเอเชีย ได้กล่าวว่า เงินลงทุนเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างความเติบโตของธุรกิจ Startup

และจากการศึกษาพบว่า แหล่งเงินทุนจากภายในมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาธุรกิจ Startup มากกว่าแหล่งเงินทุนจากภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินธุรกิจของธุรกิจ Wongnai ที่ใช้เงินทุนตัวเองหรือแหล่งเงินทุนภายในลงทุนเพื่อพัฒนาให้ธุรกิจมีผู้ใช้งานมากก่อนและจึงขอรับการระดมทุนแหล่งเงินทุนภายนอกในภายหลังจึงทำให้ง่ายต่อการระดมทุน เพราะธุรกิจมีการพัฒนาขึ้นไปเรื่อยๆจึงมีความเสี่ยงน้อย (อศินา พรพวสิน, 2559)

ปัจจัยด้านกฎหมายมีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาธุรกิจ Startup โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) เท่ากับ 0.532 ค่านัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.00 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล พึ่งทอง (2558) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง ปัจจัยภายในองค์กรและภายนอกองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทย พบว่า ปัจจัยภายนอกองค์กร ในด้านกฎหมายมีความสัมพันธ์ต่อการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทย

2. ผลจากการศึกษาการพัฒนาธุรกิจ Startup ที่ส่งผลต่อปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup พบว่า การพัฒนาธุรกิจ Startup ส่งผลต่อปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup โดยมีค่า Adjusted R Square อยู่ที่ 0.459 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เต็มสิริ ทองภิญโญชัย (2561) ที่ศึกษางานวิจัยเรื่อง ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผลไม้แปรรูป พบว่า กระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผลไม้แปรรูป

3. ผลจากการศึกษาปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup พบว่าด้านจังหวะเวลา มีค่ามากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการจัดอันดับปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup โดยบิล กรอส (Bill Gross) ผู้ก่อตั้งธุรกิจสตาร์ทอัพ (startup) มากมาย และเป็นผู้อยู่เบื้องหลังของอีกหลายบริษัท (อ้างถึงใน สุพนนตรา แลนเสนา และ ธิตาทิพย์ บุตรแสง, 2560) ที่ได้ทำการจัดอันดับ 5 ปัจจัยหลัก จากการสำรวจบริษัทกว่า 200 บริษัท ที่ประสบความสำเร็จ ซึ่งผลการจัดอันดับพบว่า ด้านจังหวะเวลาเป็นปัจจัยที่ทำให้บริษัทประสบความสำเร็จมากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาธุรกิจ Startup มากที่สุด ก็คือ ปัจจัยด้านการบริหารจัดการ รองลงมา คือ ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยนี้มีความเกี่ยวข้องเนื่องกัน กล่าวคือ เทคโนโลยีในปัจจุบันเป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญที่จะช่วยให้องค์กรต่างๆสามารถเก็บรวบรวมข้อมูล การแก้ไขเปลี่ยนแปลง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลทำได้ง่ายขึ้น อีกทั้งเทคโนโลยียังสามารถช่วยให้เกิดองค์กรเกิดการพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการในการผลิตและการทำงานให้มีต้นทุนที่ต่ำลง ใช้เวลาในการทำงานที่ลดลง และได้สินค้าหรือบริการที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น จึงถือได้ว่าเทคโนโลยีนั้นเป็นส่วนสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรเป็นอย่างมาก และนอกจากนั้นเมื่อธุรกิจเกิดการพัฒนาแล้วก็จะยังทำให้เทคโนโลยีต่างๆมีการพัฒนาต่อไปเรื่อยๆเช่นเดียวกัน

ดังนั้น องค์กรต่างๆ จึงควรมีการนำเอาเทคโนโลยีไปใช้เพื่อช่วยในการพัฒนาองค์กร เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และคาดการณ์ได้ยากอย่างปัจจุบัน แต่อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีไปใช้ในการพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จก็ต้องขึ้นอยู่กับความพร้อมของปัจจัยภายในองค์กรหลายด้าน เช่น ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ข้อมูลและสารสนเทศ ฐานข้อมูล ระบบเครือข่าย การสื่อสาร ความซับซ้อนของกระบวนการทำงาน บุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับระบบสารสนเทศ และที่สำคัญคือผู้ใช้งานโดยต้องอาศัยการบริหารจัดการที่ดีด้วย

จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านเงินทุน มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนาธุรกิจ Startup โดยด้านแหล่งเงินทุนจากภายใน มีค่าสูงสุด กล่าวได้ว่า แหล่งเงินทุนจากภายใน หรือเป็นแหล่งเงินทุนที่ผู้ประกอบการได้ลงทุนโดยตรงนั้นจะทำให้ธุรกิจเกิดการพัฒนามากกว่าการค้นหาแหล่งเงินทุนจากภายนอกที่อาจส่งผลกระทบต่อและเกิดความเสียหายทางการเงินต่อธุรกิจได้

ดังนั้น องค์กรต่างๆ จึงควรมีการบริหารจัดการเงินทุนภายในกิจการให้เพียงพอต่อการพัฒนาธุรกิจให้เกิดการเติบโตได้ต่อไป และจะเห็นได้ว่าปัจจัยด้านเงินทุนนั้นยังมีความเกี่ยวข้องเนื่องกันกับปัจจัยด้านการบริหารจัดการอีกด้วย

2. จากการศึกษา ปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup พบว่าด้านจังหวะเวลา มีค่ามากที่สุด กล่าวได้ว่า การที่ธุรกิจจะประสบความสำเร็จได้นั้นนอกจากธุรกิจจะมีตัวผลิตภัณฑ์หรือการบริการที่ดีแล้ว ธุรกิจยังจำเป็นต้องนำสินค้าหรือบริการนี้เข้าสู่ตลาดในเวลาที่เหมาะสมอีกด้วย จึงจะส่งผลทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น องค์กรต่างๆ จึงควรทำการศึกษาจังหวะเวลา หรือช่วงเวลาต่างๆก่อนนำสินค้าหรือบริการเข้าสู่ตลาด ธุรกิจควรจำเป็นต้องทราบว่าช่วงเวลาต่างๆนั้นเป็นช่วงเวลาใด เช่น ช่วงเศรษฐกิจขยายตัว หรือตกต่ำ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1. การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ การวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลด้วยวิธีอื่นเพิ่มเติมด้วย เช่น การสัมภาษณ์ เป็นต้น การสัมภาษณ์หรือวิธีการศึกษาเชิงลึก เพื่อนำมาขยายผลหรือปรับปรุงวิจัยให้ดีขึ้น อีกทั้งยังเป็นผลดีต่อธุรกิจที่อาจได้รับข้อมูลเชิงลึกและมีรายละเอียดมากขึ้นที่สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาธุรกิจให้ประสบความสำเร็จต่อไปอีกด้วย
2. เนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมกับการพัฒนาธุรกิจ Startup ซึ่งปัจจัยแวดล้อมประกอบด้วย ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านเงินทุน ปัจจัยด้านกฎหมาย และปัจจัยด้านการบริหารจัดการเท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยในปัจจัยทางด้านอื่นๆอีก เช่น ปัจจัยทางด้านสังคม ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น
3. เพื่อเป็นการศึกษาปัจจัยวัดความสำเร็จของธุรกิจ Startup ซึ่งประกอบด้วย แนวความคิด ทีมแผนธุรกิจ เงินทุน ระยะเวลา และผลตอบแทนจากการลงทุนเท่านั้น การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการวิจัยตัวชี้วัดความสำเร็จในด้านอื่นๆอีก เช่น ความภักดี (loyalty) ชื่อเสียง (reputation) เป็นต้น เพื่อทำให้องค์กรต่างๆได้รับข้อมูลที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- โครงการพัฒนาธุรกิจนวัตกรรมรายใหม่ (มศก.).(2560). *Startup คืออะไร*.ค้นเมื่อ (20 กันยายน 2561.), จาก <http://www.startup.su.ac.th/?p=84>
- จิราภรณ์ บุญยั้ง.(2559).*การบริหารจัดการธุรกิจรับเหมาก่อสร้างในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด*
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ,มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- ดร.ณัฐพล ประดิษฐ์ผลเลิศ.(2560).*Startup คิดให้ดัง ทำให้รวย*.กรุงเทพฯ : โม่เมนต์มี กู๊ป,2017
216 หน้า.
- เต็มสิริ ทองภิญโญชัย.(2561).*ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่เมื่อเทียบกับผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ในวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมผลไม่แปรรูป* คณะบริหารธุรกิจ,มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2543).*ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นฤมล พึ่งทอง.(2558).*ปัจจัยภายในองค์กรและภายนอกองค์กรที่มีความสัมพันธ์กับการส่งออกของอุตสาหกรรมยางรถยนต์จากประเทศไทย* บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- ศุจิมาลย์ สุวรรณโรจน์ และคณะ.(2560). *รายงานสรุปโครงการศึกษาวิจัย THAILAND ISO STARTUP PROFILE*. ค้นเมื่อ (20 กันยายน 2561.), จาก https://drive.google.com/file/d/0BxqABs_OC8qjTmVqVkJQSmZZQTA/view
- สุพนนตร แลนเสนา และ ธิดาทิพย์ บุตรแสง.(2560).*ปัจจัยแห่งความสำเร็จของธุรกิจ Startup* คณะวิทยาศาสตร์,มหาวิทยาลัยขอนแก่น

- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(สสว.).(2560).ทำไม Startup ในไทยไม่ค่อยประสบความสำเร็จ?. ค้นเมื่อ (20 กันยายน 2561.), จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/760159>
- อศินา พรวงศิน. (2559). *วิถี Startup* . สมุทรปราการ: เนชั่นบุ๊คส์.
- อัญญา โคกหม้อ. (2560).การตระหนักรู้ การเตรียมพร้อม และบริบททางสังคมที่เอื้อต่อการพัฒนาธุรกิจ start up ของธุรกิจ ในเขตอำเภอบางแพะ จังหวัดราชบุรี บริหารธุรกิจ,มหาวิทยาลัยศิลปากร
- อายุส ยวรี.(2560).ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเริ่มต้นทำธุรกิจแบบ start-up บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- อุมมาพร รอดทอง.(2554).การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไทย วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Bartol, K. M., & Martin, D. C. (1997). *Management*. (2nd ed.). New York: McGraw - Hill.
- Sutton S.M.(2000).*The Role of Process in a Software Start-up*. IEEE Software, July/August, 33-39.